

במדינה

מישפט

אל תשלם כל מחיר!

צריך להתעקש:

אפשר להכות

את האינפלציה

אחת הסיסמות המופנות אל הציבור עליידי מנג'ון ההסברה של הממשלה, אר מרה שלא למהר לשלוח את הארנק, לא לשלם כל מחיר, וכך להכות את האינפלציה.

סיסמה זו הופנתה עליידי עורכי הדין משה זינגל נגד יוצריה.

לקוחותיו של זינגל, בני מישפחת אהרונים מהרצליה, מכרו את חווילתם בהר צליה בסוף שנת 1977 בסכום של 600 אלף ל"י.

מאחר שחוק מסי שבח פטר ממס דירת יחיד, הנמכרת בסכום שעד 750 אלף ל"י (היום מיליון ורבע ל"י), היו המוכרים בטוחים כי לא יהיה עליהם לשלם מס שבה.

אולם מנהל מסי שבח הפתיע אותם. ומ' כיוון שבחוק זה, כמו בהרבה חוקים, יש מילכוד, חילק את סכום המכירה לשניים. 400 אלף ל"י הכיר כתשלום עבור הבית, ואותם פטר ממס. את יתרת 200 אלף ל"י ראה כתשלום עבור אפשרויות בנייה קיימות וצפויות, וסכום זה חייב במס שבה. ההפתעה. אהרונים שילם את הנדרש, 42,960 ל"י, אולם הגיש השגה למנהל המס. משנדחתה השגתו, הגיש ערר על כך לוועדת ערר לפי חוק מסי שבח, בראי שותו של השופט שלמה לובנברג, בבית המישפט המחוזי בתל-אביב.

כאן הפתיע זינגל את הוועדה, כאשר טען, בין היתר, שהחלטה בלתי-מנומקת של מנהל מסי שבח בעניין זה היא בטלה מעיקרה, משום שסעיף 87 לחוק אומר כי המנהל "ישיב למשיג את החלטתו המנומקת בכתב".

בית-המשפט אהד את טענתו זו, אך התחשב בתשובתה של לאה תוסי-כהן, נציגת מנהל מסי שבח, שטענה כי חובת ההנמקה אינה כה חריפה, שהעדר הנמקה יפסול את ההחלטה מעיקרה. וכך כתב: "הוועדה אינה מחליטה עקרונית אם החלטה בהשגה שאין בה טעם, המקשר את החוק לנושא. היא החליטה חסרת תוקף, כך שהנישום יזכה בערר מכל וכל. אך היא מפנה את תשומת-לב המפקחים והמרכזים לתת נימוקים להחלטתם".

המישפט נדחה עד למתן נימוקי המנהל. ביום האחרון של 1978 הביא המנהל את נימוקיו, ואז החליטו הצדדים לסיים את הדיון בשורה: 100 אלף ל"י יוכרו כפטר רות ממס, ויוחזר המס עליהן לנישום, והמחיצת השניה תישאר בעינה.

התקין. כאן הפתיע שוב זינגל, כאי שר טען כי סכום המס, ששולם זמן רב קודם לכן, ואשר יוחזר למשלם, חייב להיות צמוד ולשאת ריבית, ומכיוון שהי מדד לחודש דצמבר בלבד עלה ב-6%, יהיו הפרשי הצמדה משמעותיים בהחלט. בית-המשפט אהד גם את בקשתו זו, אולם לא מצא אפשרות בחוק לפסוק כך, ואמר: "חוק מסי שבח אינו נותן מקום בחסר או ביתר המס, דוגמת מסי-הכנסה. אם היה הדבר הווה היינו מצווים על תוספת הפרשי הצמדה על המס שלא הומר בערבות בנקאית".

אך כמה שעות בלבד לאחר מתן פסקי הדין, שתי דקות אחרי חצות הלילה, נכנס לתוקפו חוק חדש, ששינה את המצב המישפטי.

חוק פסיקת ריבית (תיקון מיספר 3), תשל"ט-1978, מאפשר לקבוע ריבית והפי רשימה צמדה במיקרה כזה.

העירעור. למזלו של אהרונים, לא הוזר דרוה המדינה להחזיר לו את סכום-הכסף שחייב אותה בית-המשפט להחזיר, תחת זאת פנתה וביקשה כי יסכים להגשת בקשה חדשה לשינוי ההחלטה המקורית, מכיוון שאין היא מסוגלת לפעול לפיה, ובקשה זו הוגשה לבית-המשפט ב-22 בינואר השנה.

משפתח האוצר את הפתח, התפרץ זינגל פנימה, הגיש עירעור לבית-המשפט ה' עליון, ביקש ממנו לפסוק למרשו הפרשי הצמדה וריבית, היכולים להגיע לסכום הגבוה יותר מסכום המס המקורי, ששולם במיקרה זה. הנימוק: הגשת הבקשה החדשה (המשך בעמוד 56)

מונה ליזה

היא חברתו לחדר של איציק, חברו השני הוא, "ביג", חזיר היס היושב על כתיפו באהבה רבה. גיטרה משלימה את האווירה המיוחדת של הביקתה שבנה לו איציק במו ידיו, כדי לפנות את בעיית הדירור שלו.

צמח נדיר הנקרא וולטשה, מעליו הריי חניים מכינים תה שטעמו משכר.

בתוך הביקתה בנה איציק אח שצורתו כצורת פה פעור של מפלצת. גורי העץ הבורעים בו מפיצים לא רק אלא גם אור נעים בסביבה. על הקיר תלויה תמונתה של המנהליזה ולידה גיטרה. על הדלת צייר איציק יפהפיה ספרדיה שחורת-עיניים.

את בעיית הרחצה פתר איציק בדרך מקורית. בגינה, בין עצי הבונה, הציב אמבטיה. כאשר הוא רוצה להתרחץ הוא ממלא אותה במים חמים וטובל בה, תחת כיפת השמיים.

סטארלין אביו של איציק מכונה כך, על שום שפמו גדל. המידות ושערו הלבן. מחייך אל המצלמה.

נחלק באותם קשים שהיו בעבר מנת חלקו של אביו. בתחילה היה מוציא מזון, מניח אותו בין ענפיו של העץ שבחצר וכך היה מבלה את לילותיו. אולם הגשם גר שו משם.

מכיוון שאיציק הוא בחור חסון, שידיו מיובלות מעבודה קשה, קם יום אחד ופיי נה את כל הגרוטאות והליכלוך שהצטברו במשך שנים על מיגרש ריק, סמוך לצריי פו של האב, ושם הקים לו צריפון קטן משלו. היה זה מיבנה רעוע, עשוי קרשים ולבידים.

לא הרחק מאיציק, באותה השכונה, התי גורר ניסים, אותו בחור תמוהני המקדיש את חייו לנסיעות סביב העולם ולבניין מיבנים מזוירים. זהו אותו ניסים שבנה את הדינוזאור על שפת-הים, בחוף סידני עלי (העולם הזה 2160).

ביגי

ובוקי

ניסים מכינה מאיציק, כבעשר שנים. איציק סלד ממנו, כי זכר לו חטאי-עור

העד

אינו כליכך נורא, בשתי שינוי העשויות מרטיטי ראי שבור הוא צופה על הסביבה.

השומר

על הכניסה לבית הוא קוף רב מידות שגם אותו פיסל איציק. הילדים אוהבים אותו.

מבעד לפרחי הגינה, בין עצי הבונות, נראה המיבנה כתיפאורה לסרט אכזוטי. על הגג מתנוססת ארובה ולידה ראשו המקרין של שד קדמון. בפתח המיבנה ניצבת קופה גדולה וחייכנית, שגם אותה יצר איציק במו ידיו. לידה ניבט ראש של סוס, גם הוא מעשה ידיו של איציק להתפאר.

פרצוף מוזר ומפחיד מקשט קיר אחד, ובפיו זוג שיניים חדות, עשויות משברי ראי שהתנפק. ליד המיבנה ניצבת נדנדה, מגגון הרעפים הקטן משתלשל וילון של קני במבוק שיוצר מרפסת נאה.

איציק גאה מאד בביתו הקטן. הוא שמח לארח בין כתליו את ידידיו הרבים. ובאמת הבית המוזר מלא תמיד בידידים, במבקי רים ובילדיהם. הילדים מוזמנים לשחק עם "ביגי", חזיר היס הקטן שאיציק הצילו מידו של ילד שהתעלל בו.

לאיציק היה פעם כלב שחור, שאותו אהב מאד, בשם "בוקי". אולם הוא נדרס למוות בשנה שעברה ואיציק, שלא התנחם, בנה לו קבר ליד הבית והטביע עליו את שמו של הכלב ואת תאריך פטירתו.

ספרדיה

שחורת-עיניים

כברו שני איציק, אבי שמה מאד כאשר נשלמה בניית הביקתה, והפתיע את בעליה במגילוח המכריזוה כי עקב שיר פור פני הסביבה, עם הקמת הביקתה, מברך אותו ראש העיר ומעניק לו פרס-נובל לדירור. המגילה מוצמדת עד היום למשקוף הדלת.

בחצר, בין יתר הצמחים, מגדל איציק